

Muzeum Doktora a RiverSongové

„Kočka?“ ozvala se River.
„Ano kočka, co se tomu divíš? Mám rád kočky“ ozval se doktor, který právě něco dělal vzadu“
River se zvedla z křesla a šla se podívat co to zase dělá, když od tamtud jde strašný rámus.
Jakmile došla viděla jak Doktor vytahuje kočičí pelíšek a nějaké misky.
„Co ses tak najednou rozhodl chovat kočku?“ tázala se River.
„Je mojí prapraprapraprapra....pra sestřenice, právě zemřela a toto mi tu nechala, prej se mám oni starat“ vysvětloval doktor.
„Není to obyčejná kočka, je to robot, nebo spíše něco takového. Je z planety Raxoteriamus. Umí na sebe vzít všechny podoby. Je to vlastně žijící duše skrytá v robotovi, která má své myšlenky, vzpomínky a i cit. Cítí všechno, má 5 smyslů jako člověk.“ pustil se do výkladu Doktor.
Než stihla cokoliv dodat River, Tardis začala dělat problémy. Zdálo se jako kdyby chtěla přistát, ale něco jí bránilo, něco velkého. Nakonec přistála, ale oni dva vůbec neměli ponětí kde.
Otevřeli dveře. Stáli na nějaké planetce. Všude bylo pusto a jediný co viděli byl starý zchátralý hrad, kolem kterého se táhla fialová mračna.
Doktor ani River neměli vůbec ponětí kde jsou. Najednou se z nebe vznesla obrovská loď, která je vzala na palubu a letěla směrem k vzdálenému hradu. Měli na sobě pouta a nešlo nevědět, že se dostaly do nějakého průšvihů.
„Filtr vnímání“ zakřičel Doktor. „Prostě jen schovali svůj hrad, aby nikdo neslídil. Tady se musí dít ale něco velkého“ fascinovaně pronesl doktor.
„Co budeme dělat? Tohle měli být naše líbánky a místo toho trčíme někde, uprostřed něčeho“ řekla River.
„Dej mi jen pět minut“ odsekl Doktor a začal křičet: „Hééj, nezapomněli jste na nás, já a moje žena by jsme byly rádi kdybyste nás pustily! Máme trochu na spěch“
Když v tom najednou přišel nějaký..... někdo, nebo něco. Ani doktor nevěděl o co se jedná. Tenhle druh snad nikdy neviděl. Proto se hned dal do jednání: „Ahoj, moc mě těší já sem doktor“.
Muž, nebo žena s fialovou tváří a čtyřmi hlavami se na něj jen podíval a znechuceně dodal: „Zítra bude skutečně vaše poprava“. Hned jak to dořekl, Doktor zaraženě vykřikl:
„To by mě zajímalo za co“
Přistáli v tom hradě a uvázali je v nějaké místnosti.
„No to je teď jedno, musíme se odtud nějak dostat“ řekla River. Doktor vytáhl šroubovák, ale zjistil zdrcující věc. Nefunguje!
River bouchla s pouty o zeď a náhle se pouta rozpadla. Doktor její chytrou věc zopakoval a vydali se na cestu. Na prozkoumání něčeho nového. Pořád, ale nechápal proč mu nefungoval šroubovák.

Vrazily do prvních dveří, které měli před sebou. Když vstoupily, všude byla tma neviděli nic. Doktor rozsvítil šroubovák a najednou se rozsvítila všechna světla. „Divné“ dodal.
Nestačily se divit. V místnosti bylo do velkého půlkruhu rozmístěno několik rakví, ale rakve byly na stojato a v každé v nich byl jeden člověk. Nebyly to jen tak náhodní lidé, ale lidé, kteří cestovali s Doktorem dříve. Doktor se podíval a zakřičel jen pár jmen, i když jich tam bylo víc.
„Doktore, proč tu všichni jsou?“ řekla s hrůzou v hlasu River. „Nemám tušení“ dodal zklamaně Doktor. Odešli odtamtud a vkročily do druhých dveří. V těch už nebyla tma, ale byla tam velká obrazovka. Ta obrazovka promítala vše co doktor zažil, všechna jeho dobrodružství a bitvy.
Opustily dveře číslo dvě a vkročily do dveří číslo tři. Na různých stolech byly položeny věci z jeho života.
Jako například fez, motýlek, banány, rybí prsty s pudíngem, šroubovák atd....
Doktor zmateně koukal od stolu ke stolu, bylo tam toho strašně moc.
Vkročil do dveří číslo čtyři a tam na ozdobeném stupínku stála Tardis. Doktor v záchvatu opustil místnost, když se najednou se zastavil a hleděl. Hleděl na dveře s číslem pět a bál se co najde za nimi.
Proběhnul celou chodbu, a v tom se zastavil u posledních. Poslední dveře byly s číslem sedm
Nešli otevřít, ale jakmile pustil kliku, dveře se sami otevřely.

Uprostřed místnosti stál člověk, úplně odlišný od těch co byly na lodi. V šeru jej nešlo vidět, ale rozpoznat, že nemá 4 hlavy šlo. Když se přiblížily poznaly, že se jedná o člověka.

„Zdravím..... Doktore, doufám, že se ti v tvém muzeu líbí. Dal sem si spoustu práce, aby se ti tu líbilo, teď jsi viděl mou celoživotní práci.“ řekl nadšeně.

„Proč to děláš? Proč mě takhle sleduješ, a proč tu máš mrtvolu mých přátel? A ukradl si mi Tardis!!“ dodal zuřivě.

„Můj radar zachytil, že zrovna letíš kolem, a já jsem si nemohl tuhle příležitost nechat ujít.“ dodal se smíchem v obličeji ten divný muž.

„Tardis tu nikdy nezůstane, až se opraví, odletí“ řekl Doktor.

„To bys musel mít tu jistotu, že se opraví“ zarazil ho.

River tam jen stála a nevěřicně koukala. „Zdravím tvou krásnou ženušku“ řekl svůdným hlasem.

„Ale nechme toho, tady teď nejde o Tardis, ale o tebe Doktore.“ řekl.

„Anebo si snad nemyslíš, že bych si nechal ujít tak vzácný exponát, jako jsi ty. Jen si to představ, miliony různých ras se sem budou jezdit dívat. Na místo, kde je pohřben Doktor se svou ženou.

Zaplatí cokoli, jen aby se mohli na minutu dívat, že jsi mrtví a já budu bohatý“ dodal a radost mu vehnala slzy do očí.

„Ty si blázen! Mě nedokázali zastavit celé rasy a ty jsi sám a myslíš, že by si mě dokázal zabít?? Jaké máš zbraně ?? Jaký máš plán ??“ dodal směšně.

„Proč bych tě měl zabíjet já? Když tě můžou zabít tvoji přátelé?“ řekl.

Zmáčknu tlačítko ve své ruce a najednou se ozval příšerný rámus.

„Jak to myslíš?“ dodala River. Najednou se začaly otevírat dveře. Do místnosti začali vstupovat všichni ti lidé, které viděli v první místnosti. Doktor nevěřil svým očím.

„Zabít Doktora a River! Zabít Doktora a River!“ opakovali stále dokola.

To Doktora dostalo, za žádnou cenu neměl žaludek praštit své přátelé. Byl v koncích. Nevěděl co má dělat. A to u něj bylo nové. Když v tom najednou....

Do místnosti došla kočka. Musela vycítit strach Doktora a to ji muselo dovést až k němu.

Začala se měnit na draka a ničila vše co jí přišlo do cesty, všechno spálila. Vše až na Doktora a River.

Vzala je na hřbet a dovezla k Tardis. Doktor ale začal přemýšlet jak má Tardis opravit, nevěděl ani co jí ten divný chlap udělal. Vešel dovnitř. Zkusil s ní odletět, ale nešlo to. Šel dolů, začal se tam hrabat, ale nevypadalo to jako by to mělo konce, když v tom si vzpomněl. Tardis je ten nejmocnější stroj ve vesmíru. Zničit jí by bylo nemožné a způsobilo by to konec celého vesmíru. Takže nemůže být mrtvá. ten divný chlap jen její matici, živoucí duši musel přenést buď do osoby, nebo do zvířete. Podíval se na Kočku, která právě v rohu odpočívala. „No jasně“ dodal. vzal kočku do Tardis a posadil ji k mrtvému srdci Tardis. Přemýšlel, jak má duši z kočky dostat. Ale nemusel ani přemýšlet.

Kočka začala svítit vydávat ze sebe energii Tardis, která šla rovnou do jejího středu. Tardis se celá rozsvítila a začala zase fungovat. „Ahoj má krásko!“ zvolal s úsměvem na tváři.

Rozběhl se na horu a odletěl rovnou s River na pěknou planetu, kde si užili dál své líbanky v klidu a pokoji, ale ne na dlouho....